

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/24/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201855
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Usačevová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011201855.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: H. J.Z., bytom U., X., zastúpený Mgr. Tomášom Zahradníkom, advokátom Advokátskej kancelárie AK ZAHRADNÍK & Spol., s.r.o., IČO: 36 854 930, Bratislava, Pluhová ul. č. 78, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o poistné, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. februára 2012, č. k. 2S 185/2011-59, 2S 66/2012-59, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. februára 2012, č. k. 2S 185/2011-59, 2S 66/2012-59, p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. februára 2012, č. k. 2S 185/2011-59, 2S 66/2012-59 zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 1. decembra 2010 číslo 700-0215591110-GC04/10 a z 22. októbra 2010 číslo 7000214726610-GC04/10 s odôvodnením, že žalobca nevyčerpal riadne opravné prostriedky, ktoré boli v správnom konaní prípustné (odvolania mohli byť podané v lehote do 30 dní odo dňa doručenia), keď odvolanie proti

prvostupňovým rozhodnutiam žalovaného podal až po zákonom stanovenej lehote, a preto žaloba nesmerovala proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP.

Proti tomuto uzneseniu žalobca v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie v celom rozsahu z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe spisovej dokumentácie a vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nevykonával dôkazy potrebné k úplnému zisteniu skutkového stavu veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Namietal najmä nesprávny výklad náhradného doručovania a opomenutie povinnosti žalovanej rozhodnúť aj v prípade, ak považuje odvolanie proti jej rozhodnutiu za oneskorene podané.

Ďalej namietal odňatie možnosti konať pred súdom či iným príslušným orgánom verejnej správy

porušenie základného ústavného práva na súdnu ochranu. Tvrdil, že náhradné doručenie stráca účinky v prípade, ak adresát doručovaných zásielku skutočne prevzal, by bola v rozpore aj so zásadou právnej istoty; možný odlišný prístup k určeniu dňa začiatku plynutia príslušných lehôt podľa jeho názoru narušá právnu istotu účastníkov konania a je v konečnom dôsledku v rozpore s účelom a cieľom existencie inštitútu náhradného doručenia.

Tvrdil, že žalovaná a následne i súd prvého stupňa mali skúmať, či boli splnené podmienky aplikácie inštitútu náhradného doručenia, pričom skúmanie poštových doručení s odôvodnením, že žalobca správnosť náhradného doručenia v podaných odvolaniach nespochybnil, nepovažoval za dostatočné.

Namietal tiež, že sa domáhal aj preskúmania listov žalovanej.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa aj preskúmané rozhodnutia žalovanej, a to rozhodnutie z 22. októbra 2010 číslo 700-0214726610-GC04/10 a rozhodnutie z 1. decembra 2011 číslo 700-0215591110-GC04/10, ako aj listy žalovanej zo 14. septembra 2011, z 12. júla 2011 a z 9. augusta 2011 zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie s tým, že žiadal, aby odvolací súd žalovaného zaviazal na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Žalovaná k podanému odvolaniu uviedla, že zotrváva na právnom názore, že právny inštitút náhradného doručenia správne aplikovala. Žalobca v odvolaní a ani v podanej žalobe domnieva, že sa v čase doručovania rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, nezdržiaval v mieste doručenia, nespochybnil. Ak si adresát písomností do 3 dní od jej uloženia písomnosť vyzdvihne, doručenie pôsobí od okamihu, keď sa písomnosť dostala do rúk adresáta. Ak si adresát písomnosť nevyzdvihne do troch dní od jej uloženia, resp. si ju vyzdvihne až po uplynutí troch dní od jej uloženia, zo zákona o sociálnom poistení vyplýva, že uplynutím trojdňovej zákonnej lehoty sa má za to, že písomnosť bola adresátovi doručená. Tretí deň od uloženia sa považuje za deň doručenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Zo spisov vyplýva, že žalobca žiadal súd, aby zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave z 22. októbra 2010 číslo 700-0214726610-GC04/10, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť na dlžnom poistnom za obdobie od mesiaca júl 2006 až do november 2008 dlžné poistné na nemocenské, starobné a invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v celkovej výške 2479, 85 euro. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania. Lehota začala žalobcovi plynúť 18. januára 2011, teda v nasledujúci deň od tretieho dňa od uplynutia úložnej lehoty na jej prevzatie, ktorým bol deň 17. január 2010 a uplynula 16. februára 2011, lebo žalobca odvolanie proti nemu podal až 28. februára 2011, teda oneskorene.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16. februára 2011, lebo na plynutie lehoty na podanie odvolania nemá vplyv skutočnosť, že rozhodnutie navrhovateľ prevzal osobne v priebehu plynutia odvolacej lehoty. Osobným prevzatím zásielky, ku ktorému došlo po uplynutí trojdňovej úložnej lehoty nedochádza k zmareniu fikcie, že zásielka sa považuje za doručenú v tretí deň uloženia na pošte a lehota na podanie odvolania sa nepočíta až od skutočného prevzatia zásielky už od prvého dňa, nasledujúceho po uplynutí trojdňovej úložnej lehoty.

Iným spôsobom počítania lehoty by mohlo dôjsť k protiprávnemu mareniu účinkov doručenia a k nedôvodnému predlžovaniu lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nadobudlo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa právoplatnosť 16. februára 2011. Odvolanie, podané proti uvedenému rozhodnutiu až 28. februára 2011, bolo teda podané oneskorene.

Žalobca tiež žiadal súd, aby zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave z 1. decembra 2010 číslo 700-0215591110-GC04/10, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť na dlžnom poistnom za obdobie mesiaca január 2005 až jún 2006 dlžné poistné na nemocenské, starobné a invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity a príspevky na starobné dôchodkové sporenie (ďalej len

„poistné“) v celkovej výške 2069,50 euro. Aj toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, lebo odvolanie proti nemu žalobca včas nepodal. Uložením na pošte bolo uvedené rozhodnutie doručené žalobcovi 9. decembra 2010 a tridsaťdňová lehota na podanie odvolania mu preto uplynula 10. januára 2011, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Žalobca podal odvolanie proti tomuto rozhodnutiu až 20. januára 2011 (faxom), teda aj v uvedenej veci oneskorene.

Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu žalovanej sa stali právoplatnými, lebo žalobca proti nim včas odvolanie nepodal. V dôsledku skutočnosti, že žalobca žiadal o preskúmanie právoplatného rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bez toho, aby využil zákonnú možnosť podať proti nemu odvolanie v správnom konaní, domáhal sa žalobou zrušenia rozhodnutia, ktoré je zo súdneho prieskumu vylúčené.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 OSP v spojení s § 250d ods. 3 OSP potvrdil, lebo aj odvolací súd dospel k záveru, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť preskúmané súdom.

Zrušenia listov žalovanej, v ktorých mu oznamuje, že jeho odvolanie bolo podané oneskorene, sa žalobca nedomáhal v žalobe, preto o ich zákonnosti súd nemohol rozhodovať, a to ani v prípade, keby ich považoval podľa obsahu za rozhodnutie. Preskúmanie týchto podaní žalovanej až v odvolacom konaní neprichádza do úvahy, lebo rozšírenie predmetu konania až v odvolacom konaní nie je možné.

Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť postupu správneho orgánu pri doručovaní rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, nemohol ani odvolací súd jeho námietku zohľadniť. Rozhodnutia uvedeného správneho orgánu boli žalobcovi doručené náhradným spôsobom uložením na pošte v súlade s § 212 ods. 3 písm. c/, ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Z obsahu administratívneho spisu žalovanej o priebehu správneho konania, ale ani v rámci súdneho konania žalobca netvrdil, ale ani nepreukázal, že v čase doručovania predmetných rozhodnutí sa na adrese, ktorú uviedol, nezdržiaval. Z uvedeného dôvodu aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovanou zvolený postup oznámenia a doručenia napadnutých rozhodnutí bol v súlade so zákonom, a to napriek tomu, že žalobca si predmetné rozhodnutia aj reálne prevzal, ktorá skutočnosť však nemala vplyv na beh zákonnej lehoty na podanie opravného prostriedku.

V zmysle tohto ustanovenia sa účastníkovi konania rozhodnutie oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou "do vlastných rúk". Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia o poistnom, o príspevku na starobné dôchodkové sporenie.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Zásielka s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bola žalobcovi doručovaná uložením na pošte a tretí deň jej uloženia sa považuje za deň jej doručenia. Odo dňa, nasledujúceho po uplynutí trojdňovej lehoty od uloženia zásielky na pošte, začala žalobcovi plynúť pätnásťdňová lehota. Tento zákonný postup pri náhradnom doručovaní bol dodržaný, preto s uložením zásielky spája právo právne účinky, a to aj účinok určenia začiatku počítania lehoty na podanie odvolania.

Odvolací súd sa v celom rozsahu pripája k dôvodom uvedeným v napadnutom rozhodnutí krajského súdu, ktoré si osvojuje a na ktoré v podrobnostiach v celom rozsahu odkazuje.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP tak, že ich účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca úspech v odvolacom konaní nemal a žalovaný na náhradu trov konania nemá nárok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.